

N:o 59.

Ank. till Riksd. Kansli den 9 Maj 1879, kl. 2 e. m.

Memorial, i anledning af Kamrarnes skiljaktiga beslut rörande tvennne punkter i utlåtandet N:o 28, angående Riksdagens år 1878 församlade revisorers berättelse i anledning af verkställd granskning af statsverkets samt andra af allmänna medel bestående fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1876.

(I. A.)

1:o Uti utlåtandet N:o 28, i anledning af Riksdagens år 1878 församlade revisorers berättelse angående verkställd granskning af statsverkets samt andra af allmänna medel bestående fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1876, hade Stats-Utskottet i § 9 hemställt, att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huruvida icke genom en revision af nu gällande stadgar för folkskoleinspektionen en större enhet deri och en lämpligare indelning af inspektionsområdena kunde förändras äfvensom föreskrifter meddelas till förekommande deraf, att inspektionsresorna må ådraga statsverket större kostnader, än som äro nödvändiga för uppnående af de med dem afsedda ändamål.

Enligt Utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har Utskottets omförmälda hemställan blifvit af Andra Kammaren bifallen, hvaremot Första Kammaren, med afslag derå, för sin del beslutit, att Riksdagen må i underdånig skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande huruvida icke, till förekommande deraf att folkskoleinspektörernes resor må ådraga statsverket större kostnader, än som

äro erforderliga för uppnående af det med dem äsyftade ändamål, närmare föreskrifter kunde meddelas i afseende å de grunder, efter hvilka rese- och traktamentskostnader för dem böra beräknas.

Jemlikt 63 § Riksdagsordningen åligger det Utskottet att uppgöra förslag till dessa meningars sammanjemkande; och får Utskottet i sådant afseende anförä, att båda Kamrarne synas sammanstämmande hafva beslutit aflåtande till Kongl. Maj:t af en underdånig skrifvelse i fråga om närmare föreskrifter till förekommande deraf, att folkskoleinspektörernes inspektionsresor må ådraga statsverket större kostnader, än som äro nödvändiga för uppnående af de med dem afsedda ändamål, hvaremot Andra Kammarens beslut derom att Riksdagen skulle i underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande huruvida icke en revision af gällande stadgar för folkskoleinspektionen må ega rum och derigenom föranledas större enhet deri och en lämpligare indelning af inspektionsområdena, icke blifvit af Första Kamraren biträdt.

Med afseende härå och då ifrågasätts kan, huruvida icke det jemlikt båda Kamrarnes beslut, afsedda syftemål, att vinna inskränkning i de af folkskoleinspektörernes inspektionsresor föranledda kostnader, må kunna ernås ej blott genom föreskrifter i fråga om de grunder, efter hvilka rese- och traktamentskostnaderna för dessa resor böra beräknas, utan äfven genom en förändrad indelning af inspektionsområdena, får Utskottet, som föreställer sig, att ett närmare anordnande af dessa förhållanden lämpligen bör till Kongl. Maj:ts nådiga pröfning öfverlemnas, till sammanjemkning af de olika meningarne i förevarande fråga föreslå,

att Riksdagen må i underdånig skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huruvida icke åtgärder må kunna vidtagas till förekommande deraf, att folkskoleinspektörernes inspektionsresor må ådraga statsverket större kostnader än dem, som äro nödvändiga för uppnående af de med dessa resor afsedda ändamål.

2:o. Sedan Utskottet i ofvanberörda utlåtande meddelat särskilda yttranden i anledning af åtskilliga utaf Riksdagens revisorer gjorda framställningar, har Utskottet *slutligen* tillkännagifvit, att Utskottet funnit hvad i öfrigt blifvit af revisorerne anmält och erinrat dels vara af beskaffenhet att lämpligen böra tagas i öfvervägande vid behandling af de utgiftsanslag, revisorerne framställning berör, dels hafva

medfört åsyftad rättelse, dels vara genom vederbörandes utlåtanden nöjaktigt förklaradt, dels ej vara af den vigt, att, oaktadt förklaringen ej varit fullt tillfredsställande, någon Riksdagens åtgärd bort af förhållandet påkallas, dels slutligen icke hafva varit af beskaffenhet att från Utskottets sida påkalla något yttrande.

Efter föredragning af detta yttrande har Första Kammaren beslutit, att detsamma skulle läggas till handlingarne, hvaremot Andra Kammaren, med bifall till ett af Herr C. A. Larsson vid behandlingen af § 8 uti ifrågavarande utlåtande framställt yrkande och jemte det Utskottets omförmälda yttrande i öfrigt lades till handlingarne, beslutit, att — då Utskottet under berörda § icke särskildt uttalat sig i anledning af den utaf revisorerne å pag. 130 af deras berättelse gjorda anmälan angående ett, uti den för Ingelstads med flera härads fögderi af Kristianstads län afgifna redogörelse för bevilning af gifva, testamente, fideikommiss och arf, afskrifvet testamentsbevilningssärende — till Utskottet återförvisa denna del af revisorerne berättelse.

Enligt hvad under diskussionen i Kammaren jemväl upplystes, hade revisorerne å pag. 130 anfört, bland annat, att efter hvad af de från länsstyrelserna insända redogörelsehandlingar framgått, kronofogden i ofvannämnda fögderi tillagt bevilningsstadgan af den 18 September 1874, genom hvilken det för bevilnings utgörande förut stadgade minimum af testamentsvärde, 1,000 kronor, höjdes till 5,000 kronor, retroaktiv verkan och på den grund afskrifvit ett från föregående åren balanserat bevilningssärende, der testamentsbeloppet icke uppgått till 5,000 kronor. Af den här ofvan afgifna förklaring inhemtas, att Kyrkoherden A. P. Malmqvist och hans fru Cecilia Malmqvist, född Hultman, genom testamente den 11 Maj 1867 förordnat, att först efter båda testamentsgifvarnes död af deras efterlemnade bo åboen Hans Olssons i Tjustorp son Ola skulle bekomma 2,000 kronor; då emellertid, enligt vederbörligt prestbetyg af den 22 Mars 1877, affidne Kyrkoherden Malmqvists enka då ännu lefde och i följd deraf testamentstagarens rätt till det honom genom testamentet tillagda belopp ännu icke inträdt, hade kronofogden, vid upprättandet af förteckningen för år 1876 öfver af honom meddelade qvittens å emottagna förbindelser rörande bevilnings erläggande för gifvor, testamenten m. m., afskrifvit detta testamente; och förestälde sig kronofogden, att som bevilningsafgiften borde beräknas efter de grunder, hvilka vore gällande då testamentstagaren vore berättigad att emottaga testamentet, bevilningsstadgan af den 18 September 1874 i detta fall borde lända till efterrättelse.

Utskottet, som funnit revisorernes omförmälda framställning sålunda vara nöjaktigt förklarad, anser sig så mycket mindre böra frånträda sin derom uti sitt ifrågavarande yttrande uttalade åsigt, som Första Kammaren, genom beslutet att utan anmärkning lägga detta yttrande till handlingarne, synes hafva godkänt eller åtminstone förklarat sig icke hafva något att erinra vid Utskottets framställning i afseende å så väl denna som alla öfriga i revisionsberättelsen förekommande frågor, hvaröfver särskildt yttrande i utlåtandet ej meddelats; och får alltså hemställa,

att Riksdagens Andra Kammaren behagade i frågan fatta beslut.

Stockholm den 9 Maj 1879.

På Stats-Utskottets vägnar:

CARL EKMAN.